

A SZOMORU KENYÉR.

Kenyeret hoztam én,	Ennek a kenyérnek
Bús, barna kenyeret...	Könnyből bele, héja.
Gyertek ide, gyertek,	Jajkiáltásból van
Nagyok és gyerekek,	Mindenegy karéja,
Hadd osszam szét nektek!	Mindenegy karéja...
Nem lisztből sütöttem,	Kenyeret osztok én,
Könnyből dagasztottam,	Szomorú kenyeret.
Bús Erdélyországból	Vegyetek belőle,
Csak tinéktek hoztam,	Egy karéjt, vegyetek,
Hogy szerteszt osszam.	Nagyok és gyerekek!

Ha megkóstoljátok,
Jaj, meg is tudjátok:
Erdély déli részén
Csörögnek a láncok!
— Ugy-e, nem hagyjátok?!

Móra László.

Évzáró vizsgálat.

Az elemi iskola IV. osztálya számára.

A TENGER CSILLAGA.

Gyászba borult egek,	Boldogasszony Anyánk,
Háborgó tengerek	Mennyei Patrónánk,
Csillaga, Mária!	Légy velünk! Légy velünk!
Hozzád fohászkodunk,	Sok kiáltásunkra
Feléd sóhajtozunk,	Siess oltalmunkra! —
Szeplőtlen Szűz Anya.	Ha nem jössz, elveszünk.
Süvöltő felhők közt	Nagy szíved fényével,
Nyugodtan tündökölisz,	Lelked békéjével
Tiszta, szép csillagunk,	Hajolj a viharra!
Míg hazánk hajóját	Égi trónusodból,
Viharok csapkodják	Csillagos lakodból
S hozzád sír jajszavunk.	Tekints a magyarra!

Viharon, vészen át
Ime, fölzug Hozzád
Nyomorunk jajszava:
Segítsd meg nemzeted,
Háborgó tengerek
Csillaga, Mária!

Endrődi Sándor.

(Ez a szép kis költemény Magyarország Nagyasszonyához való fohász. Mostani sorsunkban alkalmas magyar fohász.)